

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 1.4.2011
KOM(2011) 167 wersja ostateczna

2009/0059 (COD)

OPINIA KOMISJI

**na mocy art. 294 ust. 7 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w przedmiocie poprawek Parlamentu Europejskiego
do stanowiska Rady w sprawie
wniosku dotyczącego**

**ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY**

**zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1934/2006 ustanawiające instrument
finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi oraz innymi
państwami i terytoriami o wysokim dochodzie (ICI Plus)**

OPINIA KOMISJI

**na mocy art. 294 ust. 7 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w przedmiocie poprawek Parlamentu Europejskiego
do stanowiska Rady w sprawie
wniosku dotyczącego**

ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1934/2006 ustanawiające instrument
finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi oraz innymi
państwami i terytoriami o wysokim dochodzie (ICI Plus)**

1. WPROWADZENIE

Artykuł 294 ust. 7 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że Komisja wydaje opinię w przedmiocie poprawek zaproponowanych przez Parlament Europejski w drugim czytaniu. Komisja przedstawia poniżej opinię w przedmiocie poprawek zaproponowanych przez Parlament.

2. PRZEBIEG PROCEDURY

Data przekazania wniosku Parlamentowi i Radzie: 21 kwietnia 2009 r.

Doc COM (2009) 197 wersja ostateczna 2-2009/0059 (COD), sprostowany 30 listopada 2009 r., zmieniony 1 grudnia 2009 r. (wejście w życie traktatu lizbońskiego)

Data wydania opinii przez Parlament, pierwsze czytanie: 21 października 2010 r.

Data przekazania zmienionego wniosku Parlamentowi i Radzie: brak

Data osiągnięcia politycznego porozumienia w sprawie stanowiska Rady: brak

Data oficjalnego przyjęcia stanowiska Rady: 10 grudnia 2010 r.

Data wydania opinii przez Parlament, drugie czytanie: 3 grudnia 2011 r.

3. PRZEDMIOT WNIOSKU

W ramach przeglądu śródkresowego instrumentów finansowania działań zewnętrznych Komisja przedstawiła wniosek **w celu usunięcia luki prawnej** sprawiającej, że UE nie może finansować działań niewchodzących wyraźnie w zakres oficjalnej pomocy rozwojowej w czterdziestu sześciu krajach partnerskich UE na całym świecie.

Sytuacja wynika z tego, iż rozporządzenie o instrumencie finansowania współpracy na rzecz rozwoju (DCI) (art. 2 ust. 4) wyklucza większość środków, które nie spełniają kryteriów oficjalnej pomocy rozwojowej, ustanowionych przez Komitet Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD/DAC), dopuszczając jedynie nieliczne wyjątki. Nie ma innych przepisów prawnych pozwalających na finansowanie środków niekwalifikujących się jako oficjalna pomoc rozwojowa w krajach rozwijających się objętych instrumentem finansowania współpracy na rzecz rozwoju.

Komisja i Parlament mają w kilku dziedzinach rozbieżne opinie na temat kwalifikowalności pewnych działań jako oficjalnej pomocy rozwojowej. Parlament Europejski zidentyfikował pewną liczbę problematycznych przypadków, których nie uznał za oficjalną pomoc rozwojową podczas przeprowadzonej „kontroli demokratycznej” (Komisja przeprowadza konsultacje z Parlamentem Europejskim na temat dokumentów strategicznych i programów wieloletnich) oraz w toku procedury komitetowej (po przeanalizowaniu rocznych programów działania). W rezultacie Parlament Europejski przyjął szereg rezolucji potępiających Komisję za przekroczenie jej uprawnień wykonawczych poprzez przyjęcie takich projektów na mocy rozporządzenia w sprawie instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju i wzywających do ich wycofania.

W związku z tym niektóre rodzaje działań były finansowane poza instrumentem finansowania współpracy na rzecz rozwoju w ramach puli działań przygotowawczych utworzonej w tym celu w budżecie przez Parlament Europejski (np. **wymiany biznesowe i naukowe** z Indiami i Chinami, **współpraca z grupą krajów o średnich dochodach** w Azji i Ameryce Łacińskiej). Te działania przygotowawcze zakończyły się w 2009 r. Komisarz Ferrero-Waldner i przewodniczący odpowiednich komisji PE zawarli porozumienie, w myśl którego **eurowspółpraca studentów i nauczycieli uczestniczących w zewnętrznym aspekcie programu Erasmus Mundus** będą otrzymywać finansowanie z instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju wyłącznie do końca 2009 r. Usunięcie luki prawnej powinno także zagwarantować możliwość finansowania niektórych projektów **energetycznych** i działań z zakresu **dyplomacji publicznej**, które nie będą kwalifikowały się jako oficjalna pomoc rozwojowa (np. w Azji, Azji Środkowej i w Iraku/Iranie).

Wniosek Komisji zawiera doraźne i pragmatyczne rozwiązanie tego problemu: kraje objęte instrumentem finansowania współpracy na rzecz rozwoju zostały po prostu włączone do istniejącego instrumentu finansowania współpracy z państwami uprzemysłowionymi. Niniejszy instrument został uznany za najbardziej odpowiedni, ponieważ Unia Europejska za jego pośrednictwem finansuje współpracę na rzecz celów niezwiązanych z rozwojem. Jego ogólny cel polityczny będzie dotyczył również krajów objętych instrumentem finansowania współpracy na rzecz rozwoju: *„aby zapewnić odpowiedź na potrzebę wzmocnienia związków z nimi i pełniejsze wspólne zaangażowanie na forach dwustronnych, regionalnych i wielostronnych w celu stworzenia bardziej przyjaznego środowiska dla rozwoju stosunków Wspólnoty z tymi państwami i terytoriami i promowania dialogu przy jednoczesnej dbałości o interesy Wspólnoty.”*

Wniosek jest ograniczony w swoich założeniach politycznych i implikacjach budżetowych, jak również czasowo do lat 2010–2013. Nie przesądza on o kształcie

przyszłych wniosków dotyczących przyszłych instrumentów finansowych na rzecz działań zewnętrznych w ramach przyszłej perspektywy finansowej.

Wniosek Komisji został już **przyjęty przez Parlament Europejski w kontekście budżetu**: w budżecie na 2010 r. utworzono nowe pozycje budżetowe z niezbędnym przydziałem środków w celu zastąpienia puli działań przygotowawczych i zapewnienia środków na działania nieobjęte oficjalną pomocą rozwojową do chwili formalnego przyjęcia wniosku. Jeżeli wniosek nie zostanie przyjęty, środki w budżecie nie mogą być wykorzystane ze względu na brak podstawy prawnej.

4. OPINIA KOMISJI W PRZEDMIOCIE POPRAWEK PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

4.1 Poprawki zaakceptowane przez Komisję

Komisja może zaakceptować tekst uzgodniony przez trzy instytucje na posiedzeniach trójstronnych, które odbyły się w październiku i listopadzie 2010 r. (motywny nr 1 ;2; 3; 4; 5; 6; 7; 8; 9; oraz artykuły 1; 2; 3; 4; 5, 2; 7; 8; 9,1; 12; 13 i 14). Niniejsze motywy i artykuły zostały już przyjęte przez Radę w pierwszym czytaniu.

4.2 Poprawki odrzucone przez Komisję

Komisja nie może zaakceptować artykułów dotyczących aktów delegowanych i spraw związanych z procedurą komitetową (motywny nr 8a, art. 6 ust. 1; art. 14a; art. 14b; art. 14c (akty delegowane), art. 6 ust. 3; skreślony art. 15 (procedura komitetowa)).

Komisja nie może zaakceptować art. 16 w sprawie postanowień finansowych stanowiącego, iż środków instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju nie można przeznaczyć na finansowanie ICI Plus. Poprawka ta jest niemożliwa do zaakceptowania. Podejmowanie decyzji w sprawie źródła finansowania należy do uprawnień władzy budżetowej, która je wykonuje, kiedy co roku uchwała budżet. Nie może to stanowić części aktu ustawodawczego. Artykuł ten musi odpowiadać standardowym przepisom zawartym w każdym instrumencie finansowym. Jednak w celu ułatwienia dojścia do porozumienia i ponownego uspokojenia instytucji Komisja jest skłonna wydać oświadczenie przypominające, iż finansowa kwota referencyjna określona w art. 16 dla krajów wymienionych w załączniku II zostanie uruchomiona za pośrednictwem specjalnych pozycji budżetowych przeznaczonych na finansowanie działań innych niż oficjalna pomoc rozwojowa.

5. PODSUMOWANIE

Dyskusje z oboma organami władzy ustawodawczej kontynuowane będą po drugim czytaniu, w dążeniu do osiągnięcia kompromisowego rozwiązania, najlepiej poprzez przyznanie Parlamentowi Europejskiemu istotnych kompetencji kontrolnych do końca okresu objętego obecnym programem wieloletnim oraz nierozstrzyganie na razie kwestii w stosunku do kolejnego okresu, w tym co do możliwości korzystania z aktów delegowanych przy pełnym poszanowaniu kryteriów ustanowionych w art. 290 TFUE.